

РЕШЕНИЕ

№ 706

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12411** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Делото е образувано по искова молба, вх. № 40315/21.12.2020 г. от [фирма], срещу Държавен фонд „Земеделие“, за обезщетяване на имуществени вреди (пропуснати ползи), в размер на 29 640 лева, причинени от Писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г., подписано от заместник – изпълнителния директор на Фонда. Така дефинираното обезщетение се претендира и със законните лихви, считано от датата на предявяване на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът е представляван от упълномощен адвокат, който: поддържа исковата молба; представя писмени доказателства; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза, прието без оспорване от страните; претендира възстановяване разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е и писмена защита.

Ответникът – ДФ „Земеделие“, посредством юрисконсулт, с писмен отговор (л. 61 от делото) и в съдебно заседание заявява оспорване на исковата претенция, възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира за юрисконсултско такова.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за недоказаност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, включително заключението на

счетоводната експертиза, намира за установено от фактическа страна следното.

Страните не спорят, понеже се установява от приетите и неоспорени писмени доказателства, че:

А/ дружеството – ищец е подало пред ДФ „Земеделие“ Заявление № 22/583931/0065886, от 31.03.2016 г. за подпомагане по схема на държавна помощ „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците“; с процесното писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. заместник-изпълнителният директор на Фонда е уведомил дружеството, че заявлението не е одобрено, защото не отговаря на конкретни изисквания. Отказът е обоснован със следното: „Кандидатстването по горепосочената схема е на база заявен брой животни, които всеки бенефициент ще отглежда през годината, в рамките на капацитета на животновъдните сгради и обекти, при пределни стойности, заложи в схемата и указанията за прилагане; средствата се предоставят авансово през текущата година и се отчитат в началото на следващата с представяне на документи за отчитане на заредени и реализирани бройки животни и съотносимите документи за доказване изпълнението по съответната мярка; съгласно указанията за прилагане на горепосочената държавна помощ, земеделските стопани - птицевъди се ангажират да прилагат мерките, за период най - малко 5 години, считано от датата на първото кандидатстване; изпълнението на ангажмента от земеделския стопанин не е обвързано с финансово подпомагане от ДФ „Земеделие“ през целия петгодишен период; [фирма] не е подавало заявления пред ДФ „Земеделие“ по схемата на държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците“, през 2017 г. и 2018 г.; мерките за подпомагане за поемане на ангажмент за надхуманно отношение към птиците (използване на фуражи, съдържащи деоксиниваленол, не повече от 2,5 мг/кг.; осигуряване на свободна подова площ, не по-малка от 10% над задължителните стандарти“; подобряване на условията за хуманно отношение към птиците по време на транспорт /само за доставки до кланицата/“; намаляване на емисиите на амоняк с 30 %, както и начинът и редът за кандидатстване, изискуемите документи, контролът и отговорностите по прилагане на схемата, през 2018 г.) са различни от дейностите и мероприятията, за които е кандидатствало дружеството през 2016 г.“;

Б/ процесното писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. от заместник – изпълнителния директор на Фонда е отменено с влязло в законна сила на 13.07.2020 г. Решение № 802/14.06.2019 г. на Административен съд София – област, по адм. дело № 33/2019 г. С отмяната на писмото Съдът е върнал административната преписка на ДФ „Земеделие“, с указания за ново произнасяне. Мотивите за отмяна на писмото са свързани с: неспазване формата за издаване на индивидуален административен акт, предвид изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК; липса на мотиви, като изложените в писмото съображения не са приети от Съда за мотиви; съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, неизвършена проверка, дали дружеството отговаря на изискванията за подпомагане.

Позовавайки се на тези факти и конкретно на това, че писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. е отменено от Съда, като незаконосъобразен индивидуален административен акт дружеството – ищец счита и твърди: а) да е претърпяло в резултат от писмото имуществени вреди, дефинирани като пропуснати ползи, в размер на 29 640 лева – размерът на субсидията, която е следвало да получи, след подаване на Заявление № 22/583931/0065886, от 31.03.2016 г. Сумата е изчислена,

като е умножен броят на заявления „капацитет за подпомагане“ (13 000 патици) по 2, 28 лева – помощта за един брой патица; б) към 14.12.2018 г. е отговаряло „на всички законови изисквания за изплащане на помощта за доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците, за 2016 г.“.

С писмения си отговор ответникът е възразил с доводи, че: в Решение № 802/14.06.2019 г. на Административен съд София – област, по адм. дело № 33/2019 г. липсва осъдителен диспозитив, по силата на който ДФ „Земеделие“ е задължен да заплати на дружеството претендираната сума; сумата представлява безвъзмездна финансова помощ, която ищецът би получил, в резултат на новото произнасяне, след като Съдът е върнал преписката с такива указания; не е на лице пряка причинна връзка между отменения акт и твърдените вреди; съгласно т. 10.3 от „Указания за прилагане на схемата на държавна помощ „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“ за 2016 г. земеделските стопани се ангажират да прилагат мерките за период от най- малко 5 години, но това не е обвързано с финансово подпомагане през целия петгодишен период.

С експертното заключение вещото лице е отговорило положително на поставените от адвокатата на ищеца въпроси за: редовно водена отчетност за 2016 г., относно дейността по отглеждане на патици; съставени счетоводни кореспонденции, въз основа на първични счетоводни документи, съответстващи на изискванията на чл. 7 ЗСч. и чл. 114 ЗДДС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, както и доказателствата, приема от правна страна следното.

Исковата молба е процесуално допустима за разглеждане, по реда на Глава единадесета АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ, но по същество е неоснователна и недоказана.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове (в процесния случай), действия и/или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Не всички имуществени и/или неимуществени вреди подлежат на обезщетяване по реда на Глава единадесета АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: причинена вреда – (в случая – имуществена, уточнена като пропуснати ползи); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния административен акт (писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г.) и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иск като процесния е (чл. 204, ал. 1 АПК) административният акт да бъде отменен „по съответния ред“ - за случая – Решение № 802/14.06.2019 г. на Административен съд София – област, по адм. дело № 33/2019 г.

Претенцията, както изрично е заявено е свързана именно с отменения от Административен съд София – област индивидуален административен акт - писмо,

изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г., като се обвързва незаконосъобразността на това писмо с причинени на дружеството вреди, изразяващи се в пропуск да реализира ползи в размер, равен на субсидията, която е очаквало да получи. С други думи дружеството – ищец основава исковата си претенция на едно несигурно събитие. Това е така, защото (каза се по – горе) Съдът, като е отменил писмото, представляващо по същество отказ да бъде уважено заявлението за подпомагане по схема на държавна „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“, с решението си не се е произнесъл по същество, дали административният орган е дължал да уважи заявлението. Видно е от мотивите на съдебното решение, че актът е отменен на т. нар. „процесуални основания“, макар да е прието още, че „оспореният акт е издаден и в нарушение на материалния закон“. Последният извод Съдът е подкрепил с довода, че административният орган „изобщо не е извършил проверка, дали дружеството – жалбоподател е изпълнило всички изисквания и дали са на лице предвидените в закона предпоставки за предоставяне на държавна помощ...“. Така формулиран, доводът сочи по – скоро на основание по чл. 146, т. 3 АПК. Отказът да бъде предоставена субсидия, обективиран в писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. не е в непосредствена и пряка причинноследствена връзка с евентуално настъпили имуществени вреди (пропуснати ползи). Доколкото става ясно, смисълът и предназначението на подпомагането по схемата „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“ е да бъдат подобри условията, при които се отглеждат птици, предназначени за консумация. Представено е от самия ищец (л. 41) и е прието като доказателство писмо от заместник – изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, от 05.08.2016 г., касаещо процесното заявление. С това писмо на дружеството е „обърнато внимание“, че „помощта не е обвързана пряко с процеса на отглеждане на животните, в частност до разходи по закупуване и отглеждане на животните, както и за инвестиционни такива, а за покриване на допълнителни разходи или пропуснати доходи, свързани с изпълнение на доброволни ангажименти за хуманно отношение към отглежданите животни“. В тази връзка от твърденията на ищеца не става ясно и не се доказва, как неполучаването на субсидия за точно 13 000 броя патици, по причина незаконосъобразното процесно писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. е довело до нереализиране на приходи, в размер на 29 640 лева (13 000 броя по 2, 28 лв.). Дори да бъде прието, че в резултат от процесното писмо дружеството- ищец не е получило сумата от 29 640 лева, от това не следва еднозначен извод, че тази сума се явява пропуснатата полза. Като „пропуснатата полза“ следва да се приеме осуетяване на възможност за реално увеличаване имуществото на едно лице, в резултат от незаконосъобразен административен акт. Според чл. 82 от Закона за задълженията и договорите, „обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението...“. По аргумент и от Тълкувателно решение № 3/12.12/2012 г. на ВКС, по тълк. дело № 3/2012 г.: „при предявен иск по чл. 82 ЗЗД за обезщетяване на вреди под формата на пропуснати ползи, произтичащи от забавено изпълнение на задължение ..., трябва да съществува сигурност за увеличаване на имуществото на кредитора, която сигурност не се предполага; на обезщетяване подлежат не всички пропуснати от възложителя ползи, а само тези, които са били предвидими за страните по сделката към момента на пораждаване на задължението и са пряка и непосредствена последица от неговото

неизпълнение. Това са ползите, чието пропускане, с оглед специфичните за случая обстоятелства и при проявена грижа на добрия стопанин/добрия търговец, страните са могли и са били длъжни да предположат и което е причинено именно от неизпълнението, т. е. което представлява негов необходим и закономерен резултат“. В процесния случай претенцията на ищеца се гради върху оборима презумпция и хипотези, осъществяването на които не доказва. Фактът, че според правилата на схемата „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“ „помощта не е обвързана пряко с процеса на отглеждане на животните, в частност до разходи по закупуване и отглеждане на животните, както и за инвестиционни такива“ означава, че отказаната помощ не е и не може да бъде причина [фирма] да не реализира ползи (приходи). В този смисъл анализирани от вещото лице фактури за закупуване на патета, на фуражи и лекарства не може да бъдат съотнесени като разходи за дружеството, явяващи се имуществена вреда, именно в резултат на отказа, обективиран в писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. Освен фактурите за закупени патета, вещото лице е коментирало и констативни протоколи за „транспортна смъртност“ и „смъртност при отглеждане“ на патета, съответно – 8 020 броя и 4 310 броя, към 2016 г. В подкрепа на изложеното Съдът съобразява и представеният отново от ищеца (л. 59) „обобщен документ за отразяване на отпад и смъртност“, подписан от ветеринарен лекар и от управителя. Според документа: от заредените на 22.04.2016 г. 13 500 броя патета 8 020 са „отпад“, 4 310 „смъртност“ и 1 170 реализирани; от заредените на 29.04.2016 г. и на 08.05.2016 г. общо 12 330 броя 532 са отчетени като „смъртност“, а 12 969 са реализирани; от заредените на 01.09.2016 г. 6 030 броя са реализирани 5 980. Дружеството не твърди и не доказва, че причината за отчетените като „смъртност“ патета е непредоставянето на помощ по Заявление № 22/583931/0065886, от 31.03.2016 г., по причина отказа, обективиран в писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г. Според изисканата от Съда, по настояване на ответника информация от Българска агенция по безопасност на храните (писмо от изпълнителния директор – л. 124): за периода от 31.03.2016 г., до 28.02.2017 г. в ОДБХ С. – област не е налична информация за заредени, отгледани реализирани птици (патета мюлари), в това число информация, свързана с официален контрол, извършен в животновъден обект, собственост на [фирма]; за същия период дружеството не е предоставяло информация за установена висока смъртност в животновъдния обект. Тази информация Съдът преценява като косвено доказателство за несъстоятелност и недоказаност, на тезата на ищеца.

В обобщение на гореизложените мотиви Съдът приема, че исковата молба е изцяло неоснователна и недоказана. Основателна е претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, предвид разпоредбата на ал. 4, чл. 10 ЗОДОВ (ДВ, бр. 94/2019 г.), вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет и с оглед датата на завеждане на исковата молба - 21.12.2020 г. По този ред юрисконсултското възнаграждение за ответника Съдът определя на 1 419 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 172а, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София-град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата молба вх. № 40315/21.12.2020 г. от [фирма], срещу Държавен фонд „Земеделие“, за обезщетяване на имуществени вреди (пропуснати ползи), в размер на 29 640 лева, причинени от отменено като

незаконосъобразно Писмо, изх. № 02-2600/5188, от 14.12.2018 г., подписано от заместник – изпълнителния директор на Фонда.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: